

Sygn. akt V KO 83/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **D. P.**

skazanego z art. 280 § 2 k.k. i in.

na posiedzeniu bez udziału stron,

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2021 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania sądowego

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S.

z dnia 7 marca 2019 r., sygn. akt III K (...),

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówić przyjęcia wniosku
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2019 r. apelacji obrońcy, utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 marca 2019 r., mocą którego D. P. został uznany za winnego popełnienia zbrodni z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. i skazany na karę 5 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę. W sprawie nie wywiedziono kasacji.

Do Sądu Najwyższego wpłynął osobisty wniosek skazanego, w którym domagał się uznania go za niewinnego, wskazując, że podczas procedowania w jego sprawie doszło do błędnej oceny stanu faktycznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia braków formalnych.

Zacząć trzeba od przypomnienia, że na straży zapobiegania tego typu sytuacjom, w których do merytorycznego rozpoznania przez Sąd Najwyższy wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem prowadziłyby pisma skazanego zawierające polemikę z poczynionymi ustaleniami bez podania rzeczowych argumentów, czyniącym zadość treści art. 540 k.p.k. - stoi przepis art. 545 § 3 k.p.k. Zgodnie z tym uregulowaniem, Sąd Najwyższy, po stwierdzeniu, że z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność, odmawia jego przyjęcia bez wzywania skazanego do uzupełnienia braków formalnych pisma.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca, żądając zdyskwalifikowania postępowania sądowego zakończonego skazaniem go za dokonanie rozboju z użyciem noża, nie uprawdopodobnił nawet w najmniejszym stopniu istnienia podstaw *propter nova*, w gruncie rzeczy kwestionując jedynie ocenę dowodów przeprowadzoną w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i w pełni zaaprobowaną w ramach kontroli apelacyjnej. Zadecydowało to o uznaniu argumentów wniosku za oczywiście bezzasadne i o odmowie jego przyjęcia.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.